

Un climat al exigenței

Documente programatice de o deosebită importanță teoretică și practică, Cuvântările secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la ședințele Comitetului politic executiv al C.C. al P.C.R. din 30 ianuarie și din 21 februarie 1987, cuprind o analiză profundă și de o exemplară responsabilitate față de partid și popor, față de viitorul patriei noastre, a modului cum s-a îndeplinit planul pe anul 1986, prim an al celui de-al 8-lea cincinal, menit să ridice România socialistă pe noi culmi ale progresului tehnic, ale bunăstării economice.

Economia noastră e privită ca un tot unitar, în conexiune cu factorii sociali care o înfăptuiesc, secretarul general analizând însuși gradul de responsabilitate a conducerilor ministerelor ca factori organizatorici, a organelor și organizațiilor de partid ca factori conducători și mobilizatori în activitățile de producție.

Spiritul de luciditate și de clarviziune în care au fost concepute, tezele și orientările pe care le cuprind, exigențele formulate, adâncimea analizelor situează aceste documente într-un orizont al practicii revoluționare în care cinstea, adevărul, iubirea de țară și încrederea în capacitatea poporului de a se situa la înălțimea cerințelor timpului fac un tot indisolubil, ce dă măsura conștiinței unui ev nou, comunist.

Căci ce ne cere tovarășul Nicolae Ceaușescu? Fermitate în aplicarea noului mecanism economic, a autoconducerii și autogestiunii în toate sectoarele de activitate, de aici decurgând valorificarea corespunzătoare a mijloacelor materiale, a muncii tuturor și a fiecăruia, însușirea celor mai noi cuceriri tehnico-științifice și ridicarea calificării profesionale, de aci decurgând modernizarea producției și implicit calitatea produselor. Încredere în propriile capacități, în propriile noastre puteri, în propriile noastre mijloace, de aici decurgând firesc dezvoltarea economică și socială a patriei, ridicarea ei în rîndul țărilor cu o puternică civilizație, colaborarea largă cu toate statele socialiste, cu toate țările lumii. Ne mai cere simț organizatoric, ordine și disciplină în muncă și, nu în ultimul rînd, simț de răspundere în dubla sa expresie, răspundere colectivă și individuală. Iată premisele fundamentale pentru buna funcționare a sistemelor și subsistemelor economiei noastre, a tuturor organelor și organismelor sociale.

Ni se mai cere exigență față de noi înșine și față de ceilalți, exigență de care depinde îndeplinirea sarcinilor de muncă ale fiecăruia și ale tuturor. Nepriceperea, lipsa de inițiativă, randamentul scăzut trebuie sancționate cu fermitate, ele izvorînd și dintr-o integrare necorespunzătoare a individului în procesul muncii, în procesul de producție. Păstrarea unei astfel de per-

soane ce nu corespunde într-un loc de muncă — ne atrage atenția tovarășul Nicolae Ceaușescu — este dăunătoare și pentru procesul de producție și pentru persoana în chestiune.

Să ne amintim că și altă dată tovarășul Nicolae Ceaușescu formula același principiu prin cuvintele „Omul potrivit la locul potrivit”, căci dacă toți oamenii au dreptul la muncă, nu toți își pot da măsura întreagă a muncii lor, dacă nu se integrează în dinamica specifică procesului de producție al colectivului de muncă respectiv. Or, exigența față de sine și față de ceilalți constituie nu numai un factor dinamizator pentru calitatea și cantitatea muncii fiecăruia, ci definește și valoarea morală a celui ce muncește. De aici cerința de a respecta formele și organismele democrației muncii, deja create, dar neîndeajuns de valorificate, acestea constituind cadrul legal al promovării fiecăruia om al muncii, cadru profund și larg democratic, la perfecționarea și dezvoltarea cărui fiecare om al muncii trebuie să vegheze și să participe activ, cu convingerea că „socialismul se înfăptuiește cu poporul și pentru popor”. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie acționat cu maximă hotărâre pentru respectarea legilor și aplicarea lor, asigurându-se pretutindeni îndeplinirea sarcinilor de plan, a tuturor programelor dezvoltării noastre economico-sociale. Numai într-un climat de maximă exigență se vor putea realiza importante programe de modernizare a producției, a țării, concomitent și ridicarea pregătirii tehnico-profesionale, a conștiinței revoluționare a omului nou, constructor al socialismului.

De altfel, exigența omului față de sine, în consens cu tradițiile morale și cerințele actuale ale societății, este o temă predilectă a creației literar-artistice contemporane, preocupată în cel mai înalt grad de eficiența ei formativă, în procesul educației socialiste a maselor, motiv pentru care însăși creația literar-artistică, producția teatrală ca și reflectarea ei critică trebuie să stea, la rându-le, sub semnul exigenței morale și al autoexigenței profesionale, asigurând consecvent promovarea valorilor autentice.

Strâns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, genialul conducător și strateg al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, înțelegem ca pe o îndatorire a noastră, a tuturor, să răspundem acestor înalte cerințe cu faptele muncii și ale creației noastre de zi cu zi, convinși de justetea tezei potrivit căreia „Spiritul revoluționar comunist trebuie să se manifeste nu teoretic, ci în felul în care fiecare își îndeplinește, în cele mai bune condiții, sarcinile încredințate”.

